

Bewaar het Pand

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen

MEDITATIE

Onderwijs door de Heilige Geest

Die zal u alles leren

Johannes 15:26

Het is een onbegrijpelijk wonder, op de leerschool van de Heilige Geest geplaatst te mogen zijn. Want in Adam heeft de mens gekozen voor de leerschool van de satan. In Adam heeft hij zich aangemeld, moedwillig en vrijwillig, om les te volgen in de zonde en de ongerechtigheid. Alles in zijn hart heeft de gevallen mens erin mee om dat onderwijs te volgen en te blijven volgen. Daarom is het ook nooit vanuit de mens te verklaren dat er leerlingen mogen zijn op de school van de Heilige Geest. Dat is alleen vanuit God te verklaren. Hiervan geldt het: niet door kracht, noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden. Mag u leerling geworden zijn op de leerschool van de Heilige Geest?

Dan zal er iets van het wonder in het hart leven: Wat kan de Heere bewogen hebben om mij van de leerschool van de satan af te halen en te brengen op de leerschool van de Heilige Geest?

De Heilige Geest heeft alles geleerd aan de apostelen. Ambtelijk en persoonlijk.

Geleerd wat zij spreken moesten. De Heilige Geest gaf hen te spreken over en uit de drie stukken die gekend moeten worden. Denk aan Petrus op de Pinksterdag. Zijn eerlijke, schuldontdekkende prediking werd rijk gezegend. Er werden er omtrent drieduizend toegedaan. Ook persoonlijk leert de Heilige Geest al wat nodig is. Hij onderwijst in de ellende, in de verlossing en in de dankbaarheid. Dat onderwijs is ook nodig om op de rechte wijze aan te gaan aan de bediening van het sacrament van het Heilig Avondmaal. De Heilige Geest verlicht het verstand, Hij opent het hart. De Heilige Geest onderwijst in de totale verdorvenheid van het menskind. Gods kind leert zichzelf al meer ken-

nen in de woestijnreis van dit leven, gelijk bij Israël in de woestijn het verdorven en murmurende bestaan almeer openbaar werd. De Pinkstergeest leert roepen niet óver de diepten, maar uit de diepten.

Ook gaat de Heilige Geest onderwijzen in de drie ambten van Christus. Welk een wonder dat de allerhoogste Profeet onderwijs wil en blijft geven aan dwazen die in eigen waarneming al dwazer worden. Een onbegrijpelijk wonder dat Christus voor schuldigen, helwaardigen volkomen heeft betaald en de helse smarten heeft doorge maakt. Eer! groot wonder dat de Koning der Kerk de Zijnen, die weerloos en zwak zijn, beschermt.

Mag het u ook een wonder zijn?

De Heilige Geest gaat ook onderwijs geven in de Wet des Heeren. Het is door de Pinkstergeest dat er gebeden wordt:

Och, schonkt Gij mij de hulp van Uwe Geest!

Mocht Die mij op mijn paân ten Leidsman strekken!

'k Hield dan Uw wet.

Het blijft hier afleren en aanleren. Wie onderwijs mag ontvangen op de leerschool van de Heilige Geest wordt al dwazer en onkundiger in zichzelf. Vanwege de zonden en afwijkingen zou het rechtvaardig zijn van de leerschool van genade verwijderd te worden. Maar dat is nu het wonder: er wordt niet verwijderd. De Heere heeft groot geduld met onkundige, dwaze, in zichzelf zondige leerlingen.

De Heilige Geest leert ook lief te hebben, de minste te zijn, vergevensgezind te zijn. De Heere geve dat dit onderwijs door de Heilige Geest begeerd mag worden. Hij schenke de Zijnen almeer onderwijs en doe hen vragen: *HEERE, ai maak mij uwe wegen door Uw Woord en Geest bekend.*

A. van Heteren

VAN DE REDACTIE

Inhoud

In dit nummer van ons blad is een pinkstermeditatie opgenomen van mijzelf over Johannes 15:26m "Die zal u alles leren." Ds. P. den Butter schrijft een vierde artikel in de serie "Het vervolg van Pasen." Ds. P. Roos schrijft een artikel over evangelisatie.

Ds. M.C. Tanis schrijft een artikel over 1 Tim. 4:1-5 "Verleiden en belijden." Ds. J.M.J. Kieviet schrijft een derde artikel naar aanleiding van de inhoud van het boek van dr. W. Verboom over de Dordtse Leerregels.

Ds. K. Hoefnagel schrijft in de vragenrubriek over jeugdzonden. Zelf hebben we een artikel geschreven over de zevende zaligspreking "Zalig zijn de vreedzamen, want zij zullen Gods kinderen genaamd worden."

LCJ

In de pers hebt u uitgebreid kunnen lezen van het afscheid van de voorzitter van het LCJ Kees van Vianen. Hij heeft jarenlang veel voor het jeugdwerk in onze kerken mogen betekenen. Hij heeft er een koninklijke onderscheiding voor ontvangen. Bij zijn afscheid heeft hij behatenswaardige woorden gesproken.

In het RD van 18 mei hebt u dat kunnen lezen: "Je merkt in je achterban dat bijvoorbeeld de bundel Opwekking steeds breder wordt gebruikt. En vraag je je af, waar het heengaat. We zijn ontstaan vanuit zorg, vanuit verontrusting over bepaalde ontwikkelingen.

En vergelijkbare ontwikkelingen zie je zich nu in je eigen achterban voltrekken. Van Vianen onderstreept hoe belangrijk het is het onderscheid tussen 'bekeerd' en 'onbekeerd' in het jeugdwerk duidelijk te blijven maken. Soms heb ik de idee dat dat ook een

beetje aan verandering onderhevig is geweest. Soms lijkt het alsof we al leidend samen op Weg zijn gekomen en de wedergeboorte als een wonder van God niet meer nodig hebben."

Jaarboek 2006

Het Jaarboek van de Christelijke Gereformeerde Kerken in Nederland 2006 is enige tijd geleden verschenen. Ook dit jaar is het weer keurig verzorgd door Uitgeverij Buijten & Schipperheijn, Amsterdam. Het bevat een schat aan gegevens wat ons kerkelijk leven betreft.

Redactie: di. G.M.P. van der Linden, R.W.J. Soeters en H.J.Th. Velema. Het Jaarboek is een onmisbare vraagbaak die we van harte aanbevelen.

Prijs: € 9,50.

Verschijsning volgend nr.

Het volgende nummer van ons blad zal D.V. donderdag 22 juni verschijnen. Kopij graag binnen donderdag 15 juni. Bij voorbaat hartelijk dank voor uw medewerking.

AvH

Dit blad is een uitgave van de stichting Bewaar het Pand te Meerkerk. Verschijnt eens in de veertien dagen

COMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. P. den Butter en Ds. A. van Heteren, Ds. K. Hoefnagel en Ds. J.M.J. Kieviet

ADRES VAN DE REDAKTIE:

Kopij voor het volgende nummer van "Bewaar het Pand" zenden naar:

Ds. A. van Heteren, Vlaak 10, 8321 RV Urk, tel. 0527-688978

ADMINISTRATIE:

P.J. Boers, Bergstoep 46C, 2959 AC Streefkerk.
Telefoon: 0184-669116.
Fax: 084-2220131.
Email: pand@solcon.nl
Girorek. 70.43.50 t.n.v. Stichting Bewaar het Pand te Streefkerk.
Abonnementsprijs € 8,50 per jaar.
Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 8 dollar per jaar.
Advertenties € 0,37 per mm met een kolombreedte van 6 cm.
Bij kontrakt korting.

ISSN nummer: 0166 - 4646

EVANGELISATIE

Commissie-werk?

Bewogenheid met de ons omgevende wereld is een eerste vereiste en een heerlijke vrucht van het levende geloof. Daarom is het goed dat ook dit onderwerp in de schijnwerpers van de visitatie gesteld wordt. "Wat doet de gemeente aan evangelisatie?" Het gedicht is bekend van de rechterbuurman die vannacht is overleden, terwijl er geen woord tot zijn behoud werd gesproken.

Het is opvallend dat er in de kring van onze kerken betrekkelijk veel aandacht is voor de ons omringende wereld. Dat blijkt in de grote steden en de nieuwe wijken, waar de kerk present wil zijn. Juist dezer dagen meldde de krant dat er in het uitbreidingsgebied van de stad Utrecht (Leidse Rijn) vrijwel geen kerk te vinden is. Indertijd werd Almere ook genoemd als de stad van de toekomst, maar dan een stad zonder God. Het verschijnsel van ontkerkelijkheid blijft verder niet beperkt tot de steden; ieder dorp heeft er mee te maken.

Of er ook een evangelisatie-commissie is, zo wordt er doorgevraagd. Een goede vraag over een goede zaak? Niemand zal het ontkennen. Toch zit er een gevaar in zo'n commissie. U begrijpt de bedoeling van mijn opmerking. De gehele gemeente zou immers commissie moeten zijn, evangelisatie-commissie. Dan hadden we de kleine commissie niet nodig. Dus ligt er een roeping voor ieder gemeentelid. Zou ieder lid van uw gemeente per week twee mensen aanspreken inzake de eeuwige toekomst, dan zou daar al heel veel van kunnen uitgaan. Maar dat moet je wel kunnen en het gaat er dan ook al om dat we de juiste toon vinden. Het zou wel kunnen zijn dat een predikant, die 's zondags twee preken houdt voor de gemeente, de dagen in de week maar moeilijk de zaak van God en Zijn dienst aan de orde kan stellen tegenover anderen. Dat geldt niet alleen van predikanten. Het heeft mede ook wel te maken met de geest van deze tijd. Het wordt nog geaccepteerd dat u privé gelooft in God, maar u moet de ander in zijn waarde laten. Spreek niet over het geloof in het publieke leven. Men mag de ander niets opdringen.

Ik kan me goed voorstellen dat het gesprek met de buitenwacht voor veel kerkmensen een hele opgave is. Je moet maar dagelijks omgeven worden door een groep collega's die je maar een vreemde eend in de bijt vinden. Je moet over het WK toch wel kun-

nen meepraten en je mag je toch ook niet onttrekken aan een weekend vol vrijheden, dat van tijd tot tijd door de zaak wordt georganiseerd. Je moet sterk in je schoenen staan en vooral niet te lijden hebben onder een negatief zelfbeeld, dat in zo'n werksituatie alleen maar sterker wordt. Het kan anderzijds toch ook voorkomen, dat je, ondanks je kerkelijke achtergrond, geaccepteerd en gerespecteerd wordt. Dan maakt de Heere Zijn belofte waar dat het u in die ure gegeven zal worden wat u spreken zult.

persoonlijk

Ik zou er voor willen pleiten dat ieder levend lidmaat evangelisatie-minded is. Ieder zal toch iets gevoelen van de noodzaak om anderen te doen delen in het wonder van Gods genade. In mijn kinderjaren was er in Utrecht een veranderde vrouw, die met haar man juist woonde aan het einde van een buslijn. De chauffeurs hadden dan even gelegenheid hun brood op te eten of een kop koffie te drinken. Deze mevrouw Saarloos ving hen dan meermalen op en kwam in gesprek met de mannen. Zij heeft in ieder geval enkele huwelijken van buschauffeurs mogen redden. Als het jaarlijkse buurtfeest werd gehouden, werd haar woning uitgezonderd van de versieringen uit achting voor haar getuigenis. Dat is heel wat, vooral in een stad als Utrecht. Dit moet inmiddels ongeveer zestig jaar geleden zijn. Toen was de instelling van ons volk toch nog heel anders dan nu. Toen ik predikant in Utrecht was, hoorde ik eens van een gezin ook over een buurtfeest. Dat ging door tot ongeveer vier uur 's nachts. Als dan de auto de volgende zondagmorgen werd gestart om naar de kerk te gaan, was er onbehagen bij de buurt, omdat ze daardoor gestoord werden in hun slaap. Dan is de situatie wel erg veranderd.

Nog even over Utrecht: er was in bepaalde jaren een bloeiende sociale dienst, waarbij mensen werden geholpen bijvoorbeeld bij het invullen van de belasting. Zulke diensten werden gewaardeerd en zorgde voor een sociaal gezicht van de gemeente. Men maakte er gretig gebruik van. Een bepaalde kerstsamenkomst maakte een enkeling ook nog wel mee en er kwamen soms ook wel mensen in de kerkdiensten. De gemeente deed betrekkelijk veel aan evangelisatie, maar de resultaten bleven mager. In de stad gebeurt het meer dan op een dorp dat er vreemdelingen in de kerk komen. Er

wonen in de grote steden veel mensen, die juist vanwege die stad hun opvoeding langzaam maar zeker kwijt raakten. Voor zulke afgedwaalden kon een gemeente soms een haven zijn, als men door de jaren heen toch weer zocht naar de wortels van de kerkelijke opvoeding. Maar u moet toch de problemen niet onderschatten, als mensen uit de wereld in de kerk komen en een tijdlang toenadering zoeken. Ik zou meerdere voorbeelden kunnen noemen van mensen die, eenmaal in de gemeente aangeland, later terugvielen in oude kwalen of bij wie bleek dat het echte probleemmens waren, waar een gemeente niet deskundig mee om kan gaan. Drankverslaafden, psychiatrische patiënten...hoe kan een gemeente deze mensen op de juiste manier opvangen? De kerk in de wereld: het blijft een moeilijk onderwerp. Dat kunnen we ook al lezen in de Bijbel. Denk aan de zeven gemeenten. Ook toen vervolging en verguizing. Sterke weerstanden in onze tijd; een persoonlijke inzet is noodzaak.

indirect

Maar de roeping ligt er en hoe leggen we dat nu aan? Het begrip "laagdrempelig" is in de mode geraakt. Niet alleen in Amsterdam, maar bijna overal worden in die sfeer diensten gehouden. Vooral laagdrempelig. U begrijpt inmiddels wat het inhoudt: geen hoogkerkelijke vormen, geen eigen stijl die de mensen afschrikt, geen apart kerkelijk woordgebruik, dat onbekend is, geen afwijkende snit inzake kleding en mode; nee, we worden opgewekt een tegemoetkomende houding aan te nemen tegenover de gasten uit de wereld.

Wij moeten onze grote twijfels echter hebben bij dergelijke aanraders. Letterlijk kan het in riviergebieden wel gebeuren dat men juist de drempels verhoogt om het wassende water buiten de deur te houden. Lage drempels zijn lang niet altijd goed, integendeel; dat geldt echt ook in geestelijk opzicht.

Ik heb mijn ernstige twijfels als de kerk zich in allerlei bochten gaat wringen om de wereld te bereiken. Ds. Heerma moet eens gezegd hebben: als de wereld kerks wordt, wordt de kerk werelds. Sterke betrokkenheid op de wereld kan soms reeds een beïnvloeding door de wereld verraden.

Laat de kerk gewoon maar kerk zijn. Leef maar als kerk in deze wereld. Zonder halsbrekende toeren. Allereerst omdat we hebben te bewaren wat we hebben. De bede luidt: bewaar (!) en vermeerder Uw kerk. Heeft ook de Heere Jezus zo in het Hogepriester-

lijke gebed niet gebeden voor de Zijnen? Meermalen spreekt ook Hij over de bewaring van de kerk in dat gebed (Joh.17:6,11,12). De Kerk is in haar wezen een stad op een berg, een licht op de kandelaar. Daar behoeft ze in zekere zin niets voor te doen. Het ligt in haar wezen opgesloten. Daar ligt ook de werving. Maar vergeet toch vooral niet dat onze eerste roeping is: blijven wie we zijn. Hoezeer waarschuwt de Heere alom tegen een van binnenuit voortvretend verval (Galaten, Hebreërs, de zeven gemeenten). Er spreekt geestelijke gearriveerdheid uit als men meent er nu nog maar alleen voor de wereld te zijn als enige roeping. We hebben binnenshuis genoeg te stellen.

Breng juist drempels aan, tegen de invloeden vanuit de wereld, tegen de dwaalleer, tegen de vorst der duisternis en de geest der eeuw. Gaat uit het midden van haar, zegt Gods Woord.

Maar hoe dan met onze roeping naar de wereld toe? Deze komt juist dan het best tot haar recht. Als de kerk werkelijk Kerk is, dan gaat er iets bijzonders van uit. Dan schijnt de kaars en verlicht ze allen die in het huis zijn. Dan zullen tien mannen uit de heidenen grijpen, ja de slip grijpen van een Joods man, zeggende: Wij zullen met u gaan want wij hebben gehoord dat God met ulieden is (Zach.8:23). Dan is de kerk een licht in de wereld, schijnend temidden van een krom en verdraaid geslacht (Filip.2:15). De kerk zal, als zij zichzelf zuiver en ongeschonden bewaart, indruk maken op de wereld. Ik doel op geestelijke zuiverheid, ook morele zuiverheid vanuit de wet Gods; ook zuiver in het isolement. Want vanuit het OT is het ook duidelijk dat Israël alleen moest wonen. Bileam zei het al. De grote verzoeking voor het volk was dat ze zich zouden vermengen met de heidenen. Deze moesten door Israël verdreven worden uit de bezitting. We lezen in Jozua 23:13: *"Weet voorzeker, dat de HEERE, uw God, niet voortvaren zal deze volken van voor uw aangezicht te verdrijven; maar zij zullen ulieden zijn tot een strik, en tot een net, en tot een gesel aan uw zijden, en tot doornen in uw ogen, totdat gij omkomt van dit goede land, hetwelk u de HEERE, uw God, gegeven heeft"*.

Zo gebeurt het ook nu dat christenen op de werkvloer worden bevraagd op hun gedrag. Ze doen dingen niet en ze doen dingen wel. De a.s. WK-rage kan een goede proef zijn. Maar zeker, dat is wel moeilijk en zwaar. Dat kan alleen als we de Heere mogen kennen en ook dan zijn er obstakels genoeg. Maar de Heere heeft het gezegd dat

de poorten der hel Zijn gemeente niet zullen overweldigen. Hij heeft getuigd dat Hij, de Heere Jezus, met hen is tot aan de voleinding der wereld. Dat gedrag zal opvallen en aandacht trekken. Dan zal in vervulling gaan, waartoe Petrus reeds heeft opgeroepen, namelijk dat de kerk altijd bereid moet zijn tot verantwoording aan een iegelijk die haar rekenschap afeist van de hoop die in haar is (1 Petrus 3:15).

De wereld gaat dat vragen aan de kerk. Als de kerk haar identiteit reeds kwijt is, zal de wereld niet naar de kerk vragen, omdat ze dan niets meer over heeft. Dan wordt de kerk misschien wel als halfslachtig afgedankt door de wereld. Maar als de kerk iets van Christus toont, zoals gebeurde in Antiochië, dan zal de wereld hen christenen noemen en dat houdt meer in dan een naam. Als de kerk Zijn zalving deelachtig is, dan trekt zij aandacht, en de wereld zal vragen naar de kern van dat wonder. Dat lijkt me evangelisatie, indirecte evangelisatie.

Maar kunnen we dat wel, u en ik? Nee, de kaars, zo deze al brandt, walmt te vaak en de vlaswiek rookt slechts.... De vurige pijlen treffen doel en er lijkt soms niets meer te zien van de kerk als een mast op de top van een berg en een banier op een heuvel. Een nachthutje in de komkommerhof. Maar de Heere zal toch dezulken niet verbreken en uitdoven. Vrees niet, gij klein kuddeke, want het is Uws Vaders welbehagen ulieden het Koninkrijk te geven. Zie dan op Hem. De Geest van Pinksteren biedt uitkomst. Naar Zijn volheid mogen we uitzien. De vrouw uit Openbaringen heeft betekenis voor de gehele kosmos. En zo zingen we van de Filistijn, de Tyrier en de Moren, die binnen de Godsstad zijn voortgebracht.

P. Roos

VERLEIDEN EN BELIJDEN

1 Tim. 4:1-5

In vers 16 van het derde hoofdstuk staat veel geschreven. In het kort, maar rijk, vol inhoud, wordt de Godsopenbaring in Christus aangegeven. Maar op welk een werkelijkheid wordt gewezen in het vierde hoofdstuk. Het getuigenis van de Heilige Geest wordt doorgegeven. Er staat: doch de Geest zegt duidelijk, dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, 1 Tim. 4:1a. Op welke manier de Heilige Geest het heeft gezegd, deelt de apostel ons niet mee. We zullen moeten denken aan profetische ingevingen van de Heilige Geest, die zeer duidelijk zijn. De Heere Jezus heeft ook tot Zijn discipelen gezegd: de Heilige Geest, zal als Hij komt u de toekomstige dingen verkondigen. Nu zegt de Heilige Geest met zoveel nadruk, dat twijfel of misverstand uitgesloten moet zijn, dat er in de laatste tijden zullen zijn die van het geloof afvallen. Het is opvallend dat er niet gesproken wordt over de laatste dagen, maar van de laatste tijden. Als het gaat over de laatste dagen dan dient gedacht te worden aan de periode van Jezus' hemelvaart tot Zijn wederkomst. Gaat het over de laatste tijden, dan moet gedacht worden aan de tijden die volgen. Tijden die zeker komen. Perioden van afval. Wij nu staan midden in die tijd. Beseffen we dit? Het is opvallend dat de afval de groei gaat overtreffen. Hoe velen haken niet af. Het gaat de reformatorische kring niet voorbij. Nu kan men gemakkelijk zeggen: er zijn er altijd geweest die het af lieten weten. Er kwamen er terug door huwelijk of andere omstandigheden. Men kan ook zeggen: de Heere houdt Zijn Kerk in stand. Dit is zeker waar. Maar het is een zeer verdrietige zaak wanneer het tot afscheid nemen komt. Laten predikanten deze werkelijkheid toch serieus nemen. Zoekt het contact en houdt het contact. Er wordt wel eens teveel overgelaten aan ouderlingen, aan jeugdouders. De eerste roeping ligt bij de predikant. Wie een hart heeft voor jongeren, zal zich inzetten voor jongeren. Nu zegt de Geest zo nadrukkelijk, dat men zal afvallen van het geloof. In de kanttkening staat terecht: men zal afvallen van de ware leer des geloofs. Men breekt er bewust mee. Welk een zaak! En wat de Heilige Geest zegt is geen misschien, maar het gebeurt. Nu wordt er door de Heilige Geest niet slechts gewezen op de hang naar de wereld, gelijk we dat

op andere plaatsen vinden, maar hier wijst de Heilige Geest erop dat men een aanhanger wordt van bedrieglijke geestdrijverijen. Dat betekent wat. Het is levensgevaarlijk. Wat de dwaalgeesten prediken is een leugen. Het is ingegeven door de duivelen. De geesten brengen leringen van de duivelen. Zeer sterk wordt gezegd: Door de geveinsdheid van de leugensprekers, die hun geweten als met een brandijzer toegeschroeid hebben, vallen sommigen van het geloof af. De dwaalleraars spreken niet alleen de leugen, maar doen dat huichelend onder de schijn van waarheid en zo proberen zij de indruk te wekken van vroomheid en godzaligheid. Hun werkgever, de duivel, doet de Heere in alles na. Hij is werkzaam, bijzonder vandaag als een engel des lichts. Zeer geveinsd! Werkend met Schriftwaarheden, maar het zijn halve waarheden. En halve waarheden zijn hele leugens. Door hun houding, door hun inzet hebben de dwaalleraars hun eigen geweten gebrandmerkt, getatoeëerd. Men is gelijk aan een slaaf die het brandmerk van zijn heer droeg, zodat hij niet zijn eigen baas was. Het is vreselijk zelfs te denken dat men vrij is en het bij het rechte eind te hebben en intussen verslaafd te zijn aan de meest boze machten. Met grote nadruk waarschuwt de Schrift ervoor. Er gaan wat verleidende geesten rond. De Heere Jezus zegt met overtuiging: waakt en bidt opdat gij niet in verzoeking komt. De geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak. Satans doel moet steeds in het oog worden gehouden, namelijk de afval. Daar hij de macht heeft over al de communicatiemiddelen en de kennis van Gods Waarheid niet zo hoog is, moeten we bijzonder attent zijn op alle levensterreinen en staan naar de beleving van de vreze des Heeren. De jongeren dit in te scherpen is dringend nodig. Nu worden in het derde vers enkele uitgangspunten van de dwaalleer genoemd: verbiedende te huwen en gebiedende zich te onthouden van spijs. Naar het zeggen zouden kinderen Gods zich niet bezig mogen houden met zulke wereldse zaken als het huwelijk en maaltijden. Daarin gaat men te ver, zegt Paulus. Maar waarom is hij zo fel? Omdat het een achtergrond heeft. Ascese is op zich niet verkeerd. Onthouding is niet geheel overbodig. Paulus wil wijzen op de gedachtengang van de leugen-

sprekers, want daarachter gaat een valse leer schuil. Zij wilden niet weten dat de wereld Gods schepping is. Dit achtten zij voor de Heere te laag. De Heere is geestelijk en Die is naar hun gedachte een vijand van de stoffelijke wereld. Wie nu God wil kennen, moet deze wereld ontvluchten. Huwelijk en maaltijden binden aan de wereld en moeten als kwaad worden uitgebannen. De weg tot verlossing is niet het geloof in Christus Jezus, maar de onthouding, de ascesebetrachting. Zo wordt het evangelie Gods in Christus Jezus ingeruild voor de wet van zelfverlossing. Op zich is dit een verleidelijke leer. Verkeerd gebruik kan ons zeker afhouden van de kennis Gods. Misbruik en overdaad kunnen tot veel leiden, maar dat betekent niet dat huwelijksleven en gebruik maken van maaltijden op zich zondig zijn. We komen het in Gods Woord niet tegen. Wanneer we aan onze tijd denken, dan komen we bij bepaalde sekten in de buitenwereld het gesignaleerde tegen, namelijk onderwaardering van het aardse leven. Maar in ons land zien we sterk de overwaardering van het aardse. Seksueel zijn de remmen losgegooid. Eten en drinken behoren tot het levenspatroon. Daar leef je toch voor? Maar met de gaven, met alles wat de Heere geeft, behoren we naar Zijn Woord en wil om te gaan. Ze moeten ook met dankzegging bekrond worden. Als de Gever moet de Heere erkend worden. Dit behoort zelfs een levenszaak te zijn. Het natuurlijke leven is zeker onderscheiden van het geestelijke, maar het staat er niet los van. Wanneer de vreze des Heeren in het leven gaat werken, dan staat men ook naar heiligmaking van het leven. Het Woord en het gebed gaan mee het leven in. In het publieke leven zal het gebed niet ontbreken: in een restaurant, in de kantine, in de ziekenzaal, ja overal. De Heere heeft recht op bidden en danken. Laten kinderen weten: vader en moeder leven bij bidden en danken. Het zij hun leven! Wanneer die gezindheid er is, is ook steeds het gebed: Heere, laat me oprecht bidden en hartelijk danken. Gelovig bidden. Gelovig danken.

M.C. Tanis

DE BELIJDENIS VAN EEN GEBROKEN KERK (3)

De belijdenis van Dordrecht is vooral de belijdenis aangaande het leerstuk van de eeuwige verkiezing tot zaligheid. In hun prachtige belijdenistaal hebben onze vaders de verkiezing omschreven als: "een onveranderlijk voornemen Gods, door hetwelk Hij voor de grondlegging der wereld een zekere menigte van mensen, niet beter of waardiger dan anderen, maar in de algemene ellende met anderen liggende, uit het gehele menselijk geslacht (...) naar het vrije welbehagen van Zijn wil, tot de zaligheid, louter uit genade, uitverkoren heeft in Christus." We vinden deze uitspraak in hoofdstuk I, paragraaf 7 van de Dordtse Leerregels.

In de stilte van de eeuwigheid, voordat er nog iets van de schepping uit de handen van de Heere was voortgekomen, had de heilige God Zich dus al voorgenoemd dat Hij verloren mensen wilde redden van het verderf. Zo luidt immers de belijdenis van de kerk.

De vraag komt op: hoe wisten ze dat in Dordt zo stellig? Hoe was het mogelijk dat de vaders van Dordt zo rechtuit konden schrijven over deze dingen die behoren tot de verborgen raad van God? Het enig goede antwoord is: dat ontleenden ze aan niets anders dan aan het Woord van God. De Heere Zelf heeft het ons geopenbaard. In diezelfde paragraaf 7 lees ik: "Gelijk geschreven is..." En dan volgen enkele woorden uit Gods eigen Woord. Met name uit Paulus' brieven aan de gemeenten van Efeze en Rome. De Heere heeft Zijn kerk niet in het ongewisse gelaten wat ten grondslag ligt aan de zaligheid van zondaren: het is de genadige verkiezing van eeuwigheid.

De bron van die genadige verkiezing is het welbehagen van God. Geen hoedanigheden van mensen, geen prestaties of kwaliteiten liggen hieraan ten grondslag, ook niet het feit dat de Heere van te voren hun geloof al voorzag. Maar het is alleen genade. Tegenover de Remonstranten beleeft de kerk in 1619: de Heere verloor niet uit geloof, maar tot geloof. Dat wil zeggen: de verkiezing heeft z'n oorzaak niet in het geloof, maar het geloof komt voort uit de verkiezing. Immers, "er geloofden er zo velen als er geordineerd waren tot het eeuwige leven."

tweevoudig besluit

Maar er staat meer in de Dordtse Leerregels. Die spreken namelijk niet alleen over de verkiezing van eeuwigheid,

maar evenzeer van de verwerping van eeuwigheid. Sommigen komen in de tijd tot het geloof, maar anderen niet. Hoe komt dat? Dat komt uiteindelijk, zo erkennen de vaders, omdat God van eeuwigheid af besloten heeft de ene mens het geloof te geven, als blijk van Zijn barmhartigheid, maar de andere mens niet, als blijk van Zijn rechtvaardigheid. In de lijn van Calvijn in diens *Institutie* wordt hier de zogenaamde dubbele predestinatie beleiden. Gods besluit tot verkiezing heeft een donkere keerzijde, de verwerping. En zoals de verkiezing van eeuwigheid is, zo is dus ook de verwerping van eeuwigheid. Ook hiervan geldt dat "Gode al Zijn werken van eeuwigheid bekend" zijn.

De Leerregels spreken over dit tweevoudige besluit van verkiezing en verwerping als "die diepe, barmhartige en evenzeer rechtvaardige onderscheiding der mensen". Ze bevinden zich allemaal in een gelijke staat voor God, namelijk de staat van hun verlorenheid. Maar de soevereine God maakt onderscheid. God is immers God... Hij heeft niet alle mensen verkoren, maar sommigen "gaat Hij voorbij", namelijk degenen die Hij naar Zijn rechtvaardig welbehagen besloten heeft in de algemene ellende te laten, in die ellende namelijk waarin ze zich door hun eigen schuld hebben gestort. Hier blijkt de Heere te zijn een "verschrikkelijke, onberispelijke en rechtvaardige Rechter en Wreker" [I, 15].

Roept zo'n voorstelling van zaken geen weerstand op? Strijkt deze belijdenis niet tegen alle haren van menselijk besef van eigenwaarde in? Ja, dat doet ze zeker. Dat was wel gebleken in het conflict met de Remonstranten. Dat ging immers juist over deze zaken. Maar desondanks houden de Leerregels aan deze waarheid vast. Ze is immers in Gods Woord helder en onweerlegbaar geopenbaard. Erkend wordt aan het slot van I, 6 dat de verkeerde, onreine en onvaste mensen dit eeuwige besluit van de Heere verdraaien tot hun eeuwige verderf. De heilige en Godvrezende zielen echter geeft het een onuitsprekelijke troost [I, 6].

In zijn boek over de Leerregels gaat dr. Verboom uitvoerig in op dit deel van de belijdenis. Hij noemt de leer van de verwerping "de kwetsbare steen in het gebouw van de predestinatieleer van Dordt." Het is toch maar zo, aldus dr. Verboom, dat Dordt zegt dat God van

eeuwigheid besloten heeft het zaligmakende geloof en de genade van de bekering aan sommige mensen niet te geven. Ik neem nu maar letterlijk over wat de schrijver daarna zegt: "Zoals de Schrift veel beweeglijker, veel meer betrokken op de historie over de verkiezing spreekt dan hier gebeurt, zo is dat ook het geval met de verwerping. Gods verkiezing wil zeggen dat Gods keus altijd aan onze keus voorafgaat. Van Gods verwerping moet gezegd worden dat Gods keus ná onze keus komt. Daarom heeft God van eeuwigheid besloten. God houdt de verharding van de mens heel lang vol, maar er is een grens. Als die grens bereikt is, reageert God met Zijn verwerping. Zo is Zijn eeuwige besluit" [221].

Schriftgetuigenis.

Dr. Verboom keert de dingen dus om. Terwijl de gereformeerde belijdenis zegt, dat ongeloof en onbekeerlijkheid ten diepste terug te voeren zijn op het eeuwige besluit van God, zonder overigens de Heere te maken tot "de auteur van de zonde", zegt dr. Verboom: Gods keus komt na onze keus. Let wel: hij zegt dat niet van de keus tot het geloof, maar wel van de keus tot het ongeloof. God verwerpt die Hem verwerpt. De Heere wacht eerst af wie Hem afwijst en volhardt de mens daarin, dan reageert de Heere met Zijn verwerping. Aldus dr. Verboom.

Dat is een andere voorstelling van zaken dan de Dordtse vaders in de Schriften hebben gelezen. Die ze terecht zo aan Gods eigen Woord hebben ontleend. Hoe komt het dat aan de één wel het geloof wordt geschonken en dat de ander volhardt in het ongeloof?

Hier geldt het diepe woord uit Romeinen 9: "Zo ontfermt Hij Zich dan diens Hij wil en verhardt dien Hij wil." De apostel beseft ook wel dat dit een aanstootgevende waarheid is; hij vervolgt immers: "Maar toch, o mens, wie zijt gij, die tegen God antwoordt? Zal ook het maaksel tot degenen die het gemaakt heeft, zeggen: Waarom hebt ge mij alsoo gemaakt?" Dan vervolgt Paulus met het voorbeeld van de pottenbakker. Heeft deze niet de bevoegdheid, de beschikkingsmacht, om uit een en dezelfde klomp klei te maken "het ene vat ter ere en het andere ter onere?"

Het is een ontzaglijk woord, vol van de soevereiniteit van de heilige God, als de apostel daarna schrijft over "de vaten der barmhartigheid die Hij tevoren bereid heeft tot heerlijkheid" en anderzijds over "de vaten des toorns, tot het verderf toebereid." Zo heeft de

eeuwige God Zich geopenbaard. Zo is Zijn handelen. God is God...

Het is trouwens niet alleen de apostel Paulus die op deze wijze schrijft. Ik denk aan het woord van Judas, de broeder des Heeren. In het vierde vers van zijn brief lezen we dat sommige mensen zijn ingeslopen, zij die de genade van onze God veranderen in ontuchtigheid en die God en Christus verloochenen. Van hen geldt dat ze "tot ditzelfde oordeel van te voren opgeschreven zijn." Het was dus al beschreven in Gods boek.

Ook de apostel Petrus is in deze diepe dingen niet onduidelijk. In het tweede hoofdstuk van zijn eerste zendbrief schrijft hij enerzijds over de heerlijkheid van Gods genade. Gods welbehagen is geopenbaard in het leggen van de uiterste Hoeksteen in Sion. Het is de uitverkoren en dierbare Hoeksteen Christus. Dan volgt dat bekende woord: "U dan, die gelooft, is Hij dierbaar..." Dat schrijft de apostel tot hen die hij vervolgens noemt: "een uitverkoren geslacht, (...) een heilig volk, een verkregen volk..." Hier spreekt alles van Gods verkiezend welbehagen. Maar er is ook een andere zijde. Petrus spreekt vervolgens over degenen, voor wie die Hoeksteen is tot een steen des aanstoots en een rots der ergernis, "degenen namelijk die zich aan het Woord stoten, ongehoorzaam zijnde, waartoe zij ook gezet zijn."

Hier wordt een aangrijpende werkelijkheid onder woorden gebracht. Bij het lezen van dergelijke woorden komen onmiskenbaar allerlei vragen boven. En we voelen dat hier eeuwige en voor ons verduisterde verstand onbevattelijke dingen aan de orde zijn. Maar desondanks moeten we erkennen: het Schriftgetuigenis is niet onduidelijk. Het is een getuigenis waarvoor we moeten buigen. In de eeuwige raad van God zijn alle dingen besloten. Daarin hebben ook het verderf van de mens, zijn ongeloof en zijn verharding een plaats. De Heere heeft Zich van de weigerachtigheid en de opstand van de onbekeerlijke mens niet afhankelijk gemaakt. Het was alles al in Zijn raad bepaald. En daarom is het onjuist en onschrijftuurlijk en ongereformeerd, wat dr. Verboom beweert, als zou in het stuk van de verwerping Gods keus na onze keus komen.

Aan de stelling van dr. Verboom ligt een bepaalde redenering ten grondslag. Daar zou ik de volgende keer nog op in willen gaan. Ik vraag me namelijk af of hij niet in dezelfde fout vervalt als die hij aan anderen ver-

wijst. Hiermee hangt samen de vraag of de leer van de verwerping wel kan samengaan met de prediking van het Evangelie aan allen en een ieder.

Hoe dat ook zij - de leer van de eeuwige raad van God is ons in het Woord van God geopenbaard. Deze leer moet ook nog "ten huidige(n) dage (...) voorgesteld worden met de geest des onderscheids en met godvruchtige eerbiedigheid, heiliglijk, zonder nieuwsgierige onderzoeking van de wegen des Allerhoogsten, ter ere van

Gods heilige Naam en tot een levendige troost van Zijn volk" [I, 14].

N.a.v.: Dr. W. Verboom, *De belijdenis van een gebroken kerk. De Dordtse Leerregels - voorgeschiedenis en theologie. Uitgeverij Boekencentrum te Zoetermeer. ISBN 90-239-1064-8. Paperback. 320 pag. Prijs € 22,50.*

J.M.J. Kieviet

ZALIGSPREKINGEN (7)

Zalig zijn de vreedzamen, want zij zullen Gods kinderen genaamd worden.

Matth. 5:9

Veel oorlogen

We lezen op blz. 287 dat er van de afgelopen vierduizend jaar minder dan driehonderd jaar zonder grote oorlogen zijn verlopen. Vrede is wel omschreven als het moment waarop iedereen ophoudt het geweer te laden. In de Bijbel komen we veel gewapende conflicten tegen. De woorden wrevel en geweld komen we veel tegen in het Oude Testament. Het is de vertaling van het Hebreeuwse 'hamas'. In de tijd tussen het Oude en Nieuwe Testament is minstens vijfmaal bloedig gestreden om het bezit van Jeruzalem. In het jaar 70 werden er meer dan een miljoen joden vermoord toen de Romeinse soldaten Jeruzalem veroverden. In de loop der eeuwen zijn er veel oorlogen geweest. In de Eerste Wereldoorlog zijn 30 miljoen mensen omgekomen. De Tweede Wereldoorlog heeft meer dan 90 miljoen levens gekost. In de jaren na de Tweede Wereldoorlog is er heel veel uitgegeven aan bewapening. Nucleaire vernietiging dreigde door atoomwapens. De 20^e eeuw is de meest gewelddadige eeuw geweest uit de geschiedenis. Tijdens de culturele revolutie in China zijn miljoenen Chinezen omgekomen. Ook in Cambodja zijn er miljoenen mensen slachtoffer geworden van een schrikbewind. Er valt ook te denken aan de burgeroorlog in Roanda waardoor veel mensen zijn gedood.

Oorzaak

De oorzaak van oorlogen ligt in de totale verdorvenheid van het hart van de gevallen mens. De gevallen mens is vastbesloten zijn eigen zin te doen. Dat betekent oorlog tegen God en de naaste. De goddelozen zijn als een voortgedreven zee die niet kan

rusten, haar wateren werpen slijk en modder op. De goddelozen hebben geen vrede (Jesaja 57). De zondige mens is strijdlustig. De mens is geen onschuldig slachtoffer van omstandigheden, maar veroorzaker van geweld. Het hart van de mens is verdorven. Alleen in de weg van wedergeboorte en bekering komt hier verandering in. Tot de vrucht des Geestes behoort immers ook 'vrede'. Vredelievendheid is geen resultaat van menselijke inspanningen, maar vrucht bewerkt door de Heilige Geest. De mens kan zichzelf niet tot vreedzaamheid opwerken. De Heere brengt tot vreedzaamheid.

Vrede

Voor 'vrede' staat in het Oude Testament het bekende Hebreeuwse woord 'sjalom'. In de griekse vertaling van het Oude Testament staat 'eirene' wat ook in het Nieuwe Testament voorkomt. Genoemde woorden kunnen gebruikt worden om de situatie van een land aan te duiden of om onderlinge relaties tussen mensen te beschrijven. Simeon sprak van vrede toen hij het kindeke Jezus in de armen hield: "Nu laat Gij, Heere, Uw dienst-knecht gaan in vrede, naar Uw woord; want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien (Lukas 2:29-30). God wordt de God des vredes genoemd en de Zoon van God wordt Vredevorst genoemd die de voeten der Zijnen richt op de weg des vredes. Het bedenken des vleses is vijandschap tegen God. Dat gaat heel diep. Jonathan Edwards heeft het eens zo uitgedrukt: Onbekeerde mensen zouden God doden als ze Hem te pakken konden krijgen. Onbekeerde mensen zijn vijanden van God. De mens is op zondige wijze de vijand van God en God is op rechtvaardige wijze de vijand van de mens. Het is een onbegrijpelijk wonder dat God Zijn eniggeboren Zoon naar de aarde heeft gezonden om vrede en

zaligheid voor vijanden te verwerven. God heeft van eeuwigheid verzoening uitgedacht en doen verwerven. We lezen in 2 Kor. 5:21 "Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem." En in Romeinen 5:1 lezen wij: "Wij dan gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus." In de weg van wedergeboorte en bekering wordt de scheiding tussen Jood en heiden te niet gedaan, komt er onderlinge vrede.

Strijd

Zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament wordt geschreven over de strijd van Gods kinderen. We lezen in Micha 7:6 "Want de zoon veracht den vader, de dochter staat op tegen haar moeder, de schoondochter tegen haar schoonmoeder; eens mans vijanden zijn zijn huisgenoten." Ook in de Psalmen 41 en 55 komen we deze gedachten tegen. De Zaligmaker haalt dit aan in Matth. 10: 34, 35 en 36 waar staat: "Meent niet, dat Ik gekomen ben om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard. Want Ik ben gekomen om den mens tweedrachtig te maken tegen zijn vader, en de dochter tegen haar moeder, en de schoondochter tegen haar schoonmoeder. En zij zullen des mensen vijanden worden, die zijn huisgenoten zijn." Vormt dit geen tegenstelling met vredelievendheid? Gods kinderen dienen geen confronterende houding aan te nemen. In die zin zijn zij vredelievend. Maar Gods kinderen ondervinden wel dat het Woord van God niet naar de mens is en verzet oproept tot in de familie of tot in het gezin toe.

Vredestichters

Letterlijk staat er in de zaligspreek 'vredemakers'. Dit woord werd gebruikt om ambassadeurs aan te duiden die de opdracht hadden vredesbesprekingen te houden met van elkaar vervreemde partijen, een taak die ondernemingsgeest en inspanning vereiste. De gevallen mens zoekt geen vrede maar bevrediging van zijn eigen verlangens. 'Vreedzamen' zijn mensen die vrede willen stichten. Vrede stichten kost veel moeite, inspanning en vasthoudendheid. Het behoort evenwel tot de opdracht die God aan Zijn kinderen geeft. *Gebed* is daartoe nodig. We lezen dat in Psalm 122:6 "Bidt om de vrede van Jeruzalem." In het Nieuwe Testament wordt tot gebed opgeroepen voor alle mensen van alle rangen en standen, ook voor de

Romeinse keizer. Ook vandaag dient er gebeden te worden voor heidense politici, net als in de dagen van Paulus. God kan op het gebed het beleid van regeerders net zo makkelijk veranderen als een boer een kanaal kan graven om een veld van water te voorzien. Het hart van een koning is immers in de hand des HEEREN als waterbekken, Hij neigt het tot al wat Hij wil. Het gebed is een machtig wapen in de handen van Gods vreedzamen. Een tweede manier waarop vreedzamen te werk gaan is het *vermijden van conflicten*. Onenigheid dient zoveel mogelijk vermeden te worden. *Trots* en *boosheid* vormen een bron van strijd en een vijand van vrede. De Bijbel laat wel ruimte voor gerechtvaardigde toorn. Er staat immers in Efeze 4:26 "Wordt toornig en zondigt niet." Zo wordt er in het Oude Testament wel 600 keer over Gods toorn gesproken. Gods kinderen dienen de moed te hebben boos te worden. Spurgeon schrijft in een preek over Efeze 4:26 "Woede is een van de heilige voeten van de ziel wanneer die de goede kant op loopt." Een andere oorzaak voor onenigheid is verkeerd gebruik van de *tong*. De tong brengt veel onenigheid teweeg in maatschappij, kerk en gezin. Woorden kunnen een lawine aan misverstanden, ontwrichting en leed veroorzaken.

Vrede najagen

Gods Woord roept daartoe op. We lezen in Hebr. 12:14 "Jaagt den vrede na met allen." In Romeinen 14:19 lezen we: "Zo dan laat ons najagen, hetgeen tot den vrede, en hetgeen tot stichting onder elkander dient." Vrede stichten kost dus moeite. Het kan zijn dat mensen weigeren in vrede te leven met Gods kinderen. We lezen daarvan in Romeinen 12:18 "Indien het mogelijk is, zoveel in u is, houdt vrede met alle mensen." Het is dus niet altijd mogelijk. We moeten nooit de vrede bewaren ten koste van de waarheid. Vrede stichten is niet hetzelfde als compromissen sluiten met de waarheid. Vrede moet altijd wijken voor principes. We lezen op blz. 313: "Vredestichten stijgt dus ver uit boven het kiezen van de weg van de minste weerstand, het compromis, of pogingen om iedereen tevreden te stellen uit eigenbelang. De vredestichter moet alles doen wat in zijn vermogen ligt om de feiten te begrijpen, de spanning te verminderen, blokkades weg te nemen en mensen te helpen weer goed met elkaar te communiceren." Het is het voorrecht en de taak van vredestichters om het Evangelie aan de wereld door te geven.

Gods kinderen genaamd

De vreedzamen worden Gods kinderen genaamd. Dat houdt in dat zij het vreedzame karakter van God weerspiegelen. Ryle schrijft: "Zij doen het werk dat de Zoon van God begonnen is toen Hij voor de eerste maal naar de aarde kwam en dat Hij af zal maken als Hij voor de tweede maal komt." Door genade is er liefde tot vijanden. De Heere maakt in het zenden van regen en zonneschijn geen onderscheid tussen goeden en bozen, tussen vromen en goddelozen. De Heere noemt vredestichters Zijn kinderen. Thomas Goodwin heeft dit treffend omschreven: "Er is een licht dat naar de ziel van de mens toe komt, die overweldigt en hem ervan verzekert dat God van hem is en hij is van God, en dat God hem van eeuwigheid liefheeft." Het houdt ook in dat anderen vreedzamen als Gods kinderen zien. Op de jongste dag zullen Gods kinderen volkomen openbaar komen. We lezen op blz. 322 "in onze huidige gevallen wereld weerspiegelen de echte kinderen van God, hoewel soms zwak, iets van hun familietrekken door de kwaliteit van hun leven; niet in het minst in hun zorg om vredestichters te zijn. Ooit zullen zij, zoals Jezus heeft beloofd, 'blinken, gelijk de zon, in het Koninkrijk huns Vaders' (Matth. 13:43)."

Eeuwige vrede

In de staat der rechtheid leefde de mens in vrede met God, met de naaste en met de natuur. De gevallen mens is een vijand van God en van de naaste. Door herschepping wil de mens vrede maken met God en met de naaste. Lengkeek schrijft in zijn boekje over de zaligspreekingen op blz. 117 dat de ontdekte zondaar werken wil om zich met God te verzoenen. "Juist door dat werken wordt het zo bevindelijk geleerd, dat er in ons geen macht en geen kracht is ter verlossing. Al ons werken is het bewandelen van doodlopende wegen; wij moeten weer terug en vinden ons steeds meer zondig, steeds meer ellendig. Wij kunnen onszelf niet helpen; mensen kunnen ons niet redden. 'Wie zal ons het goede doen zien?' Niets blijft er over, dan het oog op te heffen naar boven. 'Verhef Gij over ons het licht Uws aanschijns, o HEERE.' En de bede om genade stijgt op uit het hart, dat geleerd heeft, dat de vrede zal moeten komen van Hem, dien wij beledigd hebben; de vrede zal moeten nederdalen uit vrije gunst van boven. Gode zij dank, dat kan! Is er geen weg van ons tot God om vrede met Hem te maken, er is een weg van God. Gij kent dien weg! Jezus Christus is de Weg. Hij is

de Vrede, Hij, die de Middelaar Gods en der mensen is. In Hem is God de wereld met Zichzelf verzoenende, haar zonde haar niet toerekenende, de zonde die de vrede verbrak en de vrede verbreekt. Van hoe grote noodzakelijkheid wordt de Heere Jezus onder de leiding des Heiligen Geestes voor hen, die vrede moeten maken en het niet kunnen. Hoe leren zij, uitgewerkt, op Hem het oog vestigen, op Hem zien, naar Hem vragen, op Hem hopen. Alles in hen is verwerpelijk; alles in Hem aanmerkelijk! In hen niet dan verderf; in Hem niet dan behoud! Hij de gerechtigheid, bestaanbaar voor den Heere; zij de ongerechtigheid. En die Jezus nu als Borg! Wat zaligheid, als met toe-eigening der ziel Hij dus gekend wordt. Dan wordt vrede gemaakt, maar niet in de eigen kracht van de vredemaker, maar in de kracht van de Vredeverwerper, de Vredegever. In het geloof in Christus Jezus ligt het vredemaken. Alleen door het geloof kan ook de vrucht des vredes met God gesmaakt worden." We lezen op blz. 119 nog iets dat wij u door willen geven ter overdenking: "Geestelijk leven is denkbaar zonder bewustzijn der rechtvaardiging; geestelijk leven is niet denkbaar zonder een naar God gekeerd leven, zonder heiligmaking, zonder een leven, dat naar vrede met God haakt." In dit leven maken de zonden telkens weer scheiding tussen God en de ziel. Pas als Gods kind sterft, wordt de vrede vol. Gods kind streeft vrede na met de naaste. Hij heeft er smart over als er geen vrede is tussen hem en zijn naaste. Vrede nastreven met de naaste houdt zelfverloochening in. Satan, wereld en vlees verzetten zich tegen het vrede maken. Gods kinderen hebben last van hun vlees, dat zich der wet Gods niet onderwerpt. Zij kunnen niet tevreden zijn over zichzelf. Er wacht de vredemakers een heerlijke toekomst: "zij zullen Gods kinderen genaamd worden." Dat houdt in dat zij gesteld zullen worden in al de zegeningen en voorrechten van het kindschap. Zij zullen delen in een vrede die nooit meer verstoord zal kunnen worden. We lezen op blz. 126 "En in eeuwige vrede zullen zij den vrede met God en de naaste, naar de begeerte van hun hart beleven en dadelijk en lijdelijk er de zaligheid van smaken, als kinderen thuis! Zalig – de vreedzamen!"

A. van Heteren

N.a.v. John Blanchard, *Zalig zijn, De zaligsprekingen voor vandaag, gebonden, 360 blz. €22,50, Uitgeverij De banier, Utrecht, ISBN 90-336-0578-3.*

VRAGENRUBRIEK

Jeugdzonden

Tijdens een bezinningsbijeenkomst in het noorden des lands, werd me de vraag gesteld of ik eens in wilde gaan op Davids belijdenis van "de zonden der jonkheid", zie Psalm 25:7. Moeten we dingen die verkeerd gingen, indien mogelijk, corrigeren en het met mensen die we pijn deden, ook weer indien nog mogelijk, alsnog goed maken? Ik zal proberen er op in te gaan. Als David zijn jeugdzonden belijdt, doet hij dit door de Heilige Geest geleid en gedreven. Het is dus niets iets kinderachtigs en overdrevens van David om daar nu nog over te beginnen. De Geest Die overtuigt, laat me mijn hele leven zien. In Psalm 51 gaat David zelfs nog verder terug dan naar zijn jeugdijaren! Dan belijdt hij: "Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren en in zonde heeft mij mijn moeder ontvangen", vers 7.

Dat een mens van nature boos is, blijkt al in de jeugdijaren. Ook dan is het hart al een vuile bron van wanbedrijven. Wat is het een dure taak van de ouders om het geweten van het kind teer en zuiver te houden en dus niet lacherig te doen over wandaden in de jeugd. Natuurlijk gebeuren er in het dagelijks leven genoeg dingen die grappig zijn. Ook gebeuren er dingen die het kind zonder boze opzet doet. Bovendien overziet een kind niet altijd de gevolgen van zijn daden. Maar over die dingen heeft David het niet, als hij zijn jeugdzonden voor de Heere belijdt. Dan heeft hij het over dingen, die hij thans ervaart als zonden tegen de Heere.

Het pas geboren kind ziet er zo onschuldig uit. Het jonge kind is zo argeloos. Hadden wij ouderen maar die kinderlijke onnozelheid ten aanzien van het kwaad. Een mens neemt bij de groei en de toename van de jaren echter toe in boosheid. Maar ook al vroeg komt de boosheid van het hart naar buiten, als het kind ongehoorzaam is, stiekem verboden dingen doet, jukt, ruzie maakt en slaat en bijt, oneerbiedig is onder het bijbellezen, misbruik maakt van situaties, lelijke woorden gebruikt en brutaal is.

Bij het groter worden neemt het toe. Ziet moeder soms ogenblikkelijk aan haar kind dat het wat op zijn geweten heeft, er komen tijden dat het kind heel slim zich zo onschuldig kan voordoen als een pasgeboren lam. En wat denkt u van de schooltijd? Dan

leren we in groepsverband te zondigen. Dan durft het kind veel meer en veel verder te gaan. Dan durven we soms in het openbaar brutaal te doen, alleen maar om stoer te doen.

En als het seksuele tot rijping komt, komt er een grote ontdekkingstocht op gang. Naast allerlei natuurlijke ontwikkelingen, komen er juist op dit terrein veel jeugdzonden openbaar, van schunnige taal tot gebaren en handelingen.

Nee, het wordt er bij het ouder worden niet beter op. Jonge mensen hebben zo hun eigen zonden. Denk bijvoorbeeld aan de zonde van de uitdaging. Later thuis komen dan de ouders bepaald hebben, kleding kopen die je ouders niet aanstaan, in een mini-rokje naar de catechisatie. En wat te denken van de eigenwijsheid. Waarschuwingen van ouders negeren en het contact met onkerkelijke 'vrienden' aanhouden of de verkering met het meisje dat nergens aan doet weigeren te verbreken. En dan reageren met: ik ben oud en wijs genoeg hoor; ik weet best hoe ver ik kan gaan! Dat zijn de zonden van eigenwijsheid.

Het jonge hart trekt naar de wereld. Wereldsgezindheid is niet alleen een zonde van het jonge hart, maar de boze wereld heeft het jonge hart veel te bieden. De zonden op seksueel gebied, zoals het bekijken van porno, en het gemeenschap hebben voor het huwelijk zijn kwaad in de ogen des Heeren.

Al deze en dergelijke dingen kwamen David voor ogen en het werd hem tot schuld. Een mens meent soms in zijn dwaasheid dat, naarmate de jaren verglijden, het verleden daarmee ook wordt uitgewist. Ja, al het heden wordt verleden, schoon het ons toegerekend blijft! Laat dat toch tot ons mogen doordringen. We hebben verzoening met onze Maker nodig, willen we getroost leven en eenmaal zalig sterven. Door de Heilige Geest wordt het hart teer, de wet des Heeren heilig en de zonde een groot kwaad. Dan komt er een belijden van de zonde. Wie van zonde overtuigd wordt door Woord en Geest, en hoe nodig is het daarom dat de zonde ook bij de naam wordt genoemd in prediking en catechese, zal er ook vanaf willen. Zijn tranen wissen de zonde niet uit, slechts het bloed van Christus. Maar het gaat nooit zonder de tranen van berouw. Er is vergeving in het bloed van de Heere

Jezus en vernieuwing door de Geest van Christus. Ook als kind en jongeling was de Heere Jezus rein en heilig. Opdat Zijn gerechtigheid de mijne zou worden door een waar, toevluchtne-mend geloof, maar ook Zijn heiligheid begeerd zou worden en de verlossing van mijn boze natuur.

En kunnen we dingen nog goed maken in het leven, dan zal er de drang zijn om er tegenover onze naaste mee voor de dag te komen. Dan schrijven we onze meester van de vijfde klas

van vroeger, hoewel hij een oude man geworden is en mij wellicht allang vergeten is, toch een brief of brengen een bezoek. Dan krijgen we over ons wat Zacheüs over zich kreeg, toen de Heere in zijn leven kwam. En als we dingen niet meer goed kunnen maken, is er toch nog de vergeving bij de Heere. En de mens, die bepaald wordt bij de grootheid van zijn kwaad, zal eindigen in de grootheid van Gods genade.

K. Hoefnagel

HET VERVOLG VAN PASEN - 4

Bij de wederkomst van de Heere Jezus zullen de graven open gaan en de doden worden opgewekt. Maar er zullen er dan ook zijn, die niet zijn gestorven. Wat zal er met hen gebeuren? Daarover licht Paulus de Thessalonicenzen ook in.

'Verandering'

Men was in Thessalonica bang dat de overledenen er niet bij zouden zijn als Jezus wederkomt. Maar voor die vrees is geen enkele grond. De terugkerende Heiland zal Zich zelfs eerst met hen bezig houden en hen opwekken. Pas daarna komen de anderen aan de beurt, die bij de wederkomst nog in leven zijn. Wat er dan met hen gebeuren zal wordt omschreven als 'veranderd worden'.

Zo althans vinden we het in 1 Cor. 15:51,52 waar Paulus over dezelfde dingen schrijft als aan de Thessalonicenzen. We lezen daar: 'Ziet, ik zeg u een verborgenheid: wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen veranderd worden; in een punt des tijds, in een ogenblik, met de laatste bazuin, want de bazuin zal slaan en de doden zullen onverderfelijk opgewekt worden en wij zullen veranderd worden'.

Het is duidelijk, dat de apostel met 'wij' degenen bedoelt, die bij de wederkomst des Heeren nog in leven zijn. Zij zullen dan niet alsnog sterven, maar zonder te sterven worden zij 'veranderd'. En dat gebeurt in een 'punt des tijds, in een ogenblik'. Wij zouden zeggen: in een fractie van een seconde; in één keer.

Wat wordt dan met die 'verandering' bedoeld? Eenvoudig dit, dat zij die levend zijn een zelfde soort lichaam ontvangen als degenen die opgewekt worden uit de dood. Over hoe hun opstanding zal zijn heeft Paulus uitvoerig geschreven aan de Corinthi-

ers. Wij hebben allemaal sterfelijke, vergankelijke, zwakke lichamen. En als we begraven worden worden we gezaaid in zwakheid en in vergankelijkheid en in verderfelijkheid. Maar zo kan ons vlees en bloed het Koninkrijk niet beërven. Vandaar dat het sterfelijke onsterfelijkheid moet aandoen en het vergankelijke onvergankelijkheid en het zwakke kracht. Dat is het dan ook wat zal gebeuren bij de wederopstanding des vleses. Dan worden de 'natuurlijke' lichamen veranderd in 'geestelijke' lichamen (1 Cor. 15:44).

Welnu, datzelfde zal in dat ondeelbare ogenblik (punt des tijds) gebeuren met hen die levend zijn. Ook zij krijgen zo'n onverderfelijk en onsterfelijk bestaan. Een opstandingslichaam ontvangen zij. En dan zijn zij precies gelijk aan hen die opgewekt zijn uit de dood. Die zijn weer compleet als lichaam en ziel verenigd zijn en al de gevolgen van de dood teniet gedaan zijn. En de 'veranderde' levenden zijn net als zij, ziel en lichaam verenigd en dat ook nog in heerlijkheid en onverderfelijkheid.

Hemelvaart

Beide categorieën zijn dan ook geschikt gemaakt om de Heere bij Zijn terugkomst tegemoet te gaan. Met andere woorden, zij kunnen dan hun hemelvaart meemaken. Zo drukt Paulus het inderdaad uit. Zij zullen samen opgenomen worden in de wolken, de Heere tegemoet in de lucht (vs. 17).

Als het 'natuurlijke' lichaam veranderd is in een 'geestelijk' lichaam, beschikt dat lichaam over nieuwe eigenschappen en mogelijkheden. Hoe we ons dat hebben voor te stellen is af te leiden uit wat we van de Zaligmaker lezen als Hij na Zijn opstanding aan Zijn discipelen verschijnt. Hij staat in één keer in hun midden en de gesloten deuren hoefden er niet eerst voor

open gedaan te worden. Als Hij met de mannen uit Emmaüs aan tafel zit, is Hij in één keer weg uit hun gezicht. Met Zijn opstandingslichaam is Hij in staat dingen te doen die wij allen nu met onze geest kunnen doen.

Als Gods kinderen bij de wederkomst des Heeren opgewekt of veranderd zijn hebben ze net zo'n lichaam; een opstandingslichaam. Dat maakt het mogelijk dat zij - niet langer beperkt door de wet van de zwaartekracht - opgenomen kunnen worden in de lucht. Net zoals trouwens met de Heere Jezus gebeurde op de dag van Zijn hemelvaart. Zo bedoelt Paulus het als hij schrijft dat Gods kinderen de Heere tegemoet zullen gaan in de lucht.

Doelt Paulus hier op de zogeheten 'opname' van de gemeente? U zult mogelijk wel eens gehoord hebben van deze uitdrukking. Er zijn mensen, die met grote stelligheid geloven in die 'opname'. Zij betrekken dit dan niet op de wederkomst van de Heere Jezus aan het einde van alles, maar op een andere, daaraan voorafgaande, 'stille' wederkomst van Jezus. Bij die gelegenheid worden alleen de gestorven gelovigen opgewekt; de rest blijft in het graf. En die opgewekte heiligen zullen dan met Christus zijn. Dat zal dan gebeuren, voorafgaande aan de 'grote verdrukking' die over de aarde gaat komen.

Deze opvattingen, samen met nog heel wat andere daaraan verbonden gedachten, worden aangehangen door hen die we doorgaans Chiliasten noemen. Het zou te ver voeren hier breed op in te gaan. Ik heb trouwens niet zo de indruk dat deze gedachten veel voorkomen in de kring van onze lezers. Ik meen er dan ook kort over te kunnen zijn. De hele idee van de 'opname van de gemeente' stoelt, voor zover ik het zien kan, op een zeer zwakke bijbelse basis, die bij nader inzien ook nog snel helemaal verdwijnt.

Nee, waar Paulus op doelt is op wat er plaats vindt als de Heere Jezus wederkomt aan het eind van de geschiedenis. Wanneer het einde daar is. Dan vindt de hemelvaart van al Gods kinderen plaats. Dan zal de ene gemeente, gekocht met Christus' bloed en geheiligd door Zijn Geest voor altijd met haar Heere en Heiland verenigd worden. Dan zal zij ten hemel varen. Allemaal samen met elkaar en met Hem. Zij die door de dood lang van elkaar gescheiden waren zullen weer samen zijn. Eén grote reünie van gelovigen. En dat is dan nog niet eens

het belangrijkste. Het voornaamste zal zijn: allen samen met Hem! Met Hem, die hen liefhad en kocht; bewaarde en nu verheerlijkt.

Dat zal dan tegelijk hun publieke rechtvaardiging zijn. Christus zal dan gezien worden zoals Hij is. Niemand kan Hem dan meer ontkennen en loochenen. Maar ook het volk dat van Hem is, zal gekend worden voor wat het is: Christus' eigendom; Zijn Bruid.

Toekomstige werkelijkheden

Dat zijn dingen die de Heere in de toekomst voor de Zijnen heeft weggelegd. Nee, ze zijn nog geen werkelijkheid. De werkelijkheid van nu is dat we nog sterven moeten en dat de weg naar de dood toe in verschillende gevallen een moeilijke, pijnlijke, ontluisterende weg is. En als de dood gekomen is, moet dat uiterst pijnlijke gebeuren, de begrafenis. Dan is er de rouw, de leegte, de pijn over het gemis. Dan is er het vergaan in het stof der aarde, de afbraak en de oneer. We ontkomen er niet aan. Het is de mensen - zonder onderscheid - gezet, eenmaal te sterven....

Maar de dingen, zoals we ze hier via Paulus te horen krijgen zullen wel een

keer volop werkelijkheid worden. We volgen geen kunstig verdichte fabels als we op deze dingen onze hoop zetten. Het is allemaal echt waar! En er volgt zelfs nog meer. Daar eindigt Paulus mee: Altijd met de Heere wesen. Ook dat nog!

Maar, hoe werkelijk dit alles straks zijn zal, het zal niet voor iedereen de werkelijkheid zijn. Paulus mag daar dan in deze brief aan de Thessalonicenzen niet zozeer over schrijven, als hij straks zijn tweede brief schrijft, komt dat wel aan de orde. Bij de wederkomst van Christus blijken er ook te zijn, die niet in deze heilsweldaden delen. Zij zijn het juist die ondervinden, dat de terugkerende Heiland Rechter is. Ook scherprechter, die met vlammend zwaard wraak doet over al degenen die God niet kennen en over hen, die het Evangelie ongehoorzaam waren. En die laatsten hebben het Evangelie dus gekend! Hoe konden ze er anders aan ongehoorzaam zijn?

Vandaar dat we bij de overdenking van deze toekomstige dingen altijd weer voor de vraag staan: Waar sta ik straks? Waar sta ik nu? Maak ik een hemelvaart mee? Of niet? Ga ik de

Heere tegemoet in de lucht samen met alle anderen die in Christus hebben leren geloven tot zaligheid? Of ligt mijn toekomst elders, in de buitenste duisternis?

De hemelvaart straks is voor hen die hier op aarde leerden: Ik lag gekneld in banden van de dood en die de Heere aanriepen in al hun nood. Eeuwig leven is er voor hen, die door de nieuwe geboorte deel ontvingen aan het nieuwe leven. Die hier op aarde geleerd hebben wat de verborgen omgang met de Heere is en die om Christus' wil God tot hun deel hebben gekregen. Tot hen zegt Christus immers: Ik leef en gij zult leven. Leven hier en nu. Leven straks en voor eeuwig.

P. den Butter

BOEKBESPREKINGEN

Ds. W. Harinck, De Koning der Joden, Ontmoetingen op weg naar Golgotha, gebonden, 93 blz., € 11,90, Uitgeverij Den Hertog, Houten, ISBN 90-331-1977-3. Tijdens Zijn omwandeling op aarde heeft Christus veel mensen ont-

De Stichting Stéphanos heeft tot doel:

Het verzorgen van zendingswerk in Afrika en het verlenen van hulp aan weeskinderen in Malawi.

Hierbij is de Bijbel en de Drie Formulieren van Enigheid het uitgangspunt.

STÉPHANOS

Met uw

zendingsproject

kunt u het werk in Afrika enorm steunen!

Voor de kinderen in Afrika is iedere euro van grote waarde, soms zelfs van levensbelang. Met een project op school bereikt u meer kinderen: de kinderen op uw school leren veel over het leven in Afrika en met de opbrengst van uw project krijgen de kinderen in Afrika de kans om te leren. Geef ook deze kinderen een 'toekomst'!

Inlichtingen

Dhr. J.W. Akster (voorlichter)

Gemeenteweg 343, 7951 PB Staphorst, tel. 0522- 464428, Email: jw.akster@filternet.nl

Giften

Bank 33.53.07.450, Giro 199.504, t.n.v. de Stichting Stéphanos te Harskamp

moet. In de nu gepubliceerde overdenkingen gaat het over ontmoetingen met mensen op weg naar Golgotha. Er valt te denken aan de farizeeën, de overpriesters, Judas en Pontius Pilatus, de wenende vrouwen, de dienende vrouwen en de beide moordenaars. Veel uit dit boekje heeft onze instemming. Enkele zaken hadden duidelijker gesteld dienen te worden. Zo lezen we bijvoorbeeld over Judas op blz. 34 en 35 "Ten slotte slaat hij de hand aan zichzelf. Wat een aangrijpend einde. Nee, wij mogen niet op Judas neerzien omdat hij zelfmoord pleegt. Zegt de Schrift niet: 'Zo dan, die meent te staan, zie toe, dat hij niet valle.' Ook bij de dood van Judas moeten wij het oordeel aan God overlaten... Toch vrezen wij het ergste. In schijn volgde hij Jezus, als een verrader die zich niet heeft bekeerd gaat hij, op een vreselijk manier, heen." Lezen we niet duidelijk in de Schrift (Johannes 17:12) "Toen Ik met hen in de wereld was, bewaarde Ik ze in Uw Naam. Die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik bewaard, en niemand uit hen is verloren gegaan, dan de zoon der verderfenis, opdat de Schrift vervuld worde. Dan wordt verwezen naar Psalm 109 die vervuld wordt in Judas. Hartelijk beamen we de woorden neergeschreven op blz. 59: "De tranen die de dochters van Jeruzalem over Jezus schreien komen in dit register niet voor. Want medelijden is nog geen bekering. De Schrift leert ons dat er hevige en diepe emoties kunnen zijn terwijl de echtheid van de bekering ontbreekt. Ezau en Saul hebben het ook uitgesnikt. Maar het waren tranen uit een koud en onbekeerlijk hart. Nú zijn de dochters van Jeruzalem over Hem bewogen maar het is een ondiepe, oppervlakkige emotie die spoet-

dig voorbijgaat. Het leert ons dat er meer nodig is dan gemoedelijkheid en gevoeligheid. Een gevoelig hart is nog geen gelovig hart; alle tranen zijn nog geen bewijs van bekering; aangedaan zijn is nog geen teken van geloof. Laten wij onszelf niet in slaap wiegen door deze dingen te houden voor het werk van de Heilige Geest." Ook met de vraag op blz. 90 zijn we het

eens: "Waar is onze bewogenheid en barmhartigheid met zoveel ellendigen die slechts leven voor het hier en nu? Waar zijn onze tranen over de velen die vijanden van het kruis van Christus zijn en die straks wegsterven zonder enige verwachting? Waar is onder ons de drang om degenen die dreigen af te glijden te redden, te behouden van het verderf?"

Haamstede Conferentie

De zgn. Haamstede Conferentie zal dit jaar D.V. wederom worden gehouden in het conferentieoord "Mennorode" te Elspeet.

De data voor de conferentie in 2006 zijn: 4, 5 en 6 september.

De volgende sprekers hopen op de a.s. conferentie het woord te voeren.

Ds. C.G. Vreugdenhil hoopt de opening te verrichten.

Ds. M. Goudriaan verzorgt een historische lezing over Hugo Binning.

Ds. G. van Wijk neemt een pastorale lezing voor zijn rekening, getiteld: Rouwdienst en tijdgeest.

Ds. J. Westerink zal in twee ochtendlezingen

de profeet Ezechiël, zijn persoon en zijn werk behandelen.

Ds. W. Visscher houdt een actuele lezing over het onderwerp:

"Heeft het christelijk onderwijs nog toekomst in Nederland?"

Ds. P. den Butter zal een homeletische lezing verzorgen met als thema: "Heen onzeker geluid".

Ds. W. van Vlastuin hoopt de avondlezingen te verzorgen, getiteld: "De Hemelvaart van Christus".

Ds. A.J. Mensink hoopt de conferentie af te sluiten.

De conferentie staat open voor predikanten, evangelisten, leraren godsdienst alsmede voor studenten, die zich voorbereiden op het predikantschap. Het is de gewoonte dat degenen, die eerder aan de conferentie hebben deelgenomen een persoonlijke uitnodiging voor deze conferentie krijgen. Wie nog niet eerder een uitnodiging heeft gehad en deze mettertijd wil ontvangen kan dit doorgeven via telefoonnummer: 0187-483071.

Nieuw op Texel

Jachthuis

Gehandicapten - vakantie - accommodaties

Twee luxe vakantiehuizen (onder 1 kap), 7 en 8 personen, compleet met: hoog/laag bedden, douche-brancard en tillift. Tevens voorzien van vaatwasser, magnetron, wasmachine en wasdroger.

Boek nu nog voor deze zomer of dit najaar 2006!

Bel voor meer informatie of reserveer via
telefoon 0222 31 89 06

De Noorderhoeve
gehandicapten accommodaties

Harkebuurt 5-15 Oosterend - Texel - 0222 31 89 06
<http://www.denoorderhoeve.nl/jachthuis.pdf>

Kinderellende in China

"Wij hebben geen huis.
Ik leef op een vuilnisbelt!
Krijg ik eten
en een kinderbijbel?"

giro 320666

Info/secretariaat:

Postbus 1150 • 3900 BD Veenendaal

e-mail info@stichtingchina.nl

Giro 320666 t.n.v. Stichting China

www.stichtingchina.nl

tel. 0318-510320

De Verrassing: Vakantie op Texel

Gereneerde bungalow

Rust en ruimte, in eigen sfeer,
alle jaargetijden,
ook deelweten mogelijk.

Nierdialyse mogelijk op ±150m van ons park

5 nieuwe chalets

Tot 35% voordeel in juni en sept. t.o.v. zomervakantie!

Brochure of reserveren? Bel 0222 31 83 91
of kijk op www.deverrassing.com

Nunspeet, juni 2006

Open brief

aan alle lezers van **Bewaar het Pand**

In oktober 2003 neemt de Stichting Verantwoord Mediagebruik (SVM) internetprovider RDNet over; het abonnementenbestand telt bijna zesduizend abonnees. Onder de naam KlikSAFE vindt een doorstart plaats. Vorige maand, nog geen drie jaar later, bereikt KlikSAFE de grens van tienduizend particuliere abonnees. Met dankbaarheid maken we hiervan melding.

Tienduizend is voor KlikSAFE een belangrijk aantal omdat dit het minimum is voor een gezonde exploitatie. In het businessplan, dat in 2003 is geschreven, verwachten de opstellers een groei in het eerste jaar van 1600 nieuwe abonnees; in het tweede jaar van 1000. Die groeiaantallen zijn gerealiseerd. Zelfs meer dan dat. Er is draagvlak voor KlikSAFE.

Het komt voor dat KlikSAFE over één kam geschoren wordt met Solcon. Graag benadrukken we in deze open brief dat KlikSAFE een zelfstandige organisatie is; met een eigen stichtingsbestuur. Naast het bestuur is er ook een Raad van Advies. Leden van het bestuur en van de Raad van Advies behoren allen tot een van de reformatorische kerken.

Een recent Europees onderzoek toont aan dat gezinnen vaker gebruik gaan maken van internetfiltering. Dat merkt KlikSAFE ook. Daarnaast constateren we, in vergelijking met drie jaar geleden, dat er meer vraag is naar filterproducten in niet-reformatorische scholen en in het bedrijfsleven. Niet alleen de pc moet beveiligd worden; ook de internetgebruiker dient beschermd te worden. Binnen het gezin, maar ook op de werkvloer.

De doorstart is positief verlopen. Dank aan onze abonnees! KlikSAFE wil echter doorgroeien. Want groei is noodzakelijk om toekomstige ontwikkelingen het hoofd te kunnen bieden. Digitaal tv-kijken is in opmars. Internetten via een mobieltje komt eraan; het is nu nog prijzig maar over enkele jaren niet meer. Die ontwikkelingen vragen om goede filtering. KlikSAFE wil daarop inspelen.

Nog velen in de reformatorische gezindte hebben een open internetverbinding. Vaak is daarvoor gekozen omdat men denkt dat KlikSAFE synoniem is voor beperkt. Dat is echter een misverstand. Het Pro-filter van KlikSAFE biedt geen enkele onnodige beperking; het is uniek in zijn soort. Er is geen beter filter dat én kinderen én volwassenen optimale bescherming biedt.

Bent u nog geen abonnee en heeft u internet nodig? Kies bewust. Heeft u nu een open internetverbinding? Stap over naar KlikSAFE!

Met vriendelijke groet,
KlikSAFE

B.J. Peters
directeur

KlikSAFE
Galvaniweg 8b
8071 SC Nunspeet
Telefoon (0341) 27 49 99
www.klikSAFE.nl